

SLOVENEC.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemana velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemana, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemski nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 162.

V Ljubljani, v torek 18. julija 1893.

Letnik XXI.

Vojaška predloga je zmagala.

Po dolgem ugibanju se je odločila stvar. V soboto se je vojaška predloga vsprejela tudi v tretjem branju. Da je vsprejeta, pripomogli so Poljaki. Da so oni drugače glasovali, pa bi bila predloga padla. Kakor se govori, Poljaki dolgo niso bili jedini za predlogo. Veliko truda je imel posebno Koscielski, da je pregovoril svoje tovariše, da so glasovali za njo.

Ko je dr. Jadszewski izjavil, da so Poljaki jedini v tej stvari, mej Poljaki še nikakor ni bilo dogovano, kako da bodo glasovali. Jedini so bili le v tej stvari, da se predloga kar ne odkloni, temveč da se o njej razpravlja. Tudi do poslednjega trenutka ni bilo nobenega govora o kaki taki izjavi. Šest poslancev niti o tem nič vedelo ni, ker jih ni bilo pri dotičnih posvetovanjih. Ti poslanci so bili celó zagotovljeni, da bode jeden poljskih poslancev v imenu Poljakov izjavil, da Poljaki glasujejo za predlogo le z gotovimi pogoji. Poslancu Koscielskemu pa to ni ugajalo in je z vsemi silami delal, da poslanci poljski glasujejo za vladno predlogo.

Potem so se začela neka pogajanja z vlado. Ali prav za prav le Poljaki so se vsiljevali za pogajanja, vlada pa za to menda ni posebno marala. Grof Caprivi je sicer vsprejel poljsko deputacijo in se z njo jako prijazno razgovarjal. Izrekel je nado, da Poljaki glasujejo za vladno predlogo in splošno tudi govoril, da bode vlada poljsko naklonjenost znala ceniti, ali nikakor se ni dal do tega pripraviti, da bi sploh kaj gotovega obljubil. Da, še več, še nekako ločil je vojaško predlogo od drugih vprašanj, kajti tukaj gre za patrijotično stvar, katere ne gre spravljati v kakeršnokoli zvezo z drugimi vprašanji.

Deputacija pač ni odnesla najboljšega vtisa od državnega kancelarja. Bilo je celó dvomljivo, če Poljaki glasujejo za vojaško predlogo ali pa ne. Ali

prišel je na-nje neki vpliv od druge strani, pa seveda brez vsake posebne obljube, in temu vplivu so se udali in vojaško predlogo rešili.

Mnogo upanja pač ni, da bi taka poljska politika imela ugodne posledice. Če v tako težavnem položaju ni hotela vlada ničesa Poljakom obljubiti, potem je pač jasno, da posebnega ozira za svojo narodnost nimajo pričakovati.

Priznati se mora, da je sprejetje vojaške predloge nekak udarec za katoliško stranko. Pokazalo se je namreč, da vlada dobi večino tudi brez katoliškega centra. Zatorej posebno liberalci mislijo, da se bode vlada odslej manj ozirala na katolike. Položaj je težaven, ali obupen pa za katoliško stranko vendar še ni. Če le ostane tako jedina, kakor je bila doslej, bode vlada morala še vedno računati z njo. Pomisliti je treba, da še ni nikakor določeno, kako naj se pokrijejo troški za zveksanje vojske. Vojaki so sicer dovoljeni, ali sedaj je treba skrbeti za njih opravo in vzdrževanje.

Treba bode novih davkov, ali baš tukaj bode največja težava. Stranke, ki so glasovale za vojaško predlogo, niso jedine, kako da naj se ta svota pokrije. Ko bode šlo za pokritje, tedaj bode vlada pač se morala ozirati na katoličane, ki bodo pa seveda porabili ves svoj vpliv, da se preveč ne obremené manj premožni stanovci, posebno da se novo breme ne naloži na kmeta.

Tudi Poljaki imeli bodo tedaj priliko, malo pritiskati na vlado. Kakega vspeha pač ni pričakovati, če Poljaki vzajemno ne bodo postopali z drugimi katoliki. Prepričani smo, da si bodo odločni katoliški zastopniki znali dobro izkoristiti položaj.

Zalostno je pa na vsak način, da je zmagal militarizem. Vojaki se sedaj pač ne bodo pomnožili le v Nemčiji, temveč tudi drugod. V vsej Evropi se pomnože vojaška bremena z njimi pa tudi nezadovoljnost. Vsakdo se mora popraševati, kako dolgo še to pojde. Najbolj veseli so pač militarizma le

socijalni demokratje, ker tira vedno več ljudi v njih naročje. Vedno v više kroge prodira prepričanje, da poprej ne bode bolje, da pride kak velik prevrat. Mi le želimo, da odločilni krogi za časa spoznajo vso nevarnost, ki izvira iz take politike, ker sicer utegne zares biti prepozno. Ko bremen ne bodo narodi mogli več prenašati, se jih bodo pa s silami poskušali otresti, kar je največje upanje socijalnih demokratov. Priti utegne čas, ko narodi ne bodo popraševali, kaj bode, temveč bodo le na to mislili, da se obstoječemu naredi konec, naj potem pride kar koli. Razni dogodki že opominjajo državnike, da popuste sedanjo politiko, in mi le želimo, da bi ne preslišali njih glasov.

Politični pregled.

V Ljubljani, 18. julija.

Mladočeški pogum. Še vedno se po čeških listih na dolgo in široko razpravlja o dogodku, katerega je dr. Šromota razkril na shodu Staročehov v Brnu. Mladočeški listi tudi obširno pišejo o tem, ali zastoj opirajo dr. Gregra. Toliko je sedaj gotovo, da dr. Gregr in njegov list nikakor nista tako odločna, kakor se navadno trdi, temveč se dasta vplivati od vlade. Tudi je sedaj dognano, da je dr. Julij Gregr bil vladi obljubil, da ne bode priušal že naznanjenih novice o prihodu slovanskih gostov v Prago in jih potem „Narodni Listy“ tudi res niso priobčevali. Masarykovo glasilo v zadnji številki jako obširno razpravlja to stvar, ali se vidi, da neče povedati vse resnice. Priznava pa, da bi tako postopanje, kakor dela dr. Gregr, utegnulo biti osodepolno za mladočeško stranko. Če je dr. Gregr v tako važni stvari prijenjal namestniku, je vsekako se bati, da bode drugi pot še tudi prijenjal. Zaradi takega prijenjevanja je propala staročeska stranka. „Čas“ misli, da je treba na mladočeški stranki odpraviti bolezen, ki se prikazuje. Ob kratkem povedano,

LISTEK.

Dubrovnik — jugoslovanske Atene.

Spisal Janko Gričar.

(Dalje.)

Marin Držić († 1580) je sestavil dve pobožni drami: „Porodjenje Isusovo“ in „Posvetilište Abrahamovo“.

„Porodjenje Isusovo“ je delo, katero bi po svoji vsebini in krasni dikciji še densniji dan narod takisto silno osvajalo, kakor nekdanj v Dubrovniku, kjer se je na planem predstavljalo.

V prologu se opominja narod v poljani, naj mirno poslušajo, kako se bo rodil Jezus. Prihajata Jožef in Marija, katera je rodila Jezusa v hlevu. Angelji pojo na gori slavospev Jezusu in pozivljajo pastirje, da se mu poklonijo. Pastirji Radmil, Vukosav, Milješ i. dr. pripovedujejo, kako so jim vile prerokovale porod božjega Sina. Pastir Šišman nabira od pastaric darove za Jezusa. Potem odhajajo mej sviranjem in petjem v Betlehem in se klanjajo Odrašeniku. Šišman ponuja darove, a Marija blagoslovlja posamnike in njihovo imetje. Ko se vračajo iz hleva, stopi pred nje samotar ter prorokuje trpljenje in smrt Jezusovo.

2. Pastirske igre imajo za predmet prirodno pastirsko življenje, risoč ga bolj fanatiško

nego naravno. Dva pesnika pastirskih iger sta na glasu in sicer sta to Nikola Nalješković († 1587), prvi pesnik pastirskih iger, in pa Martin Držić, čegar pastirske igre daleč prekašajo Nalješkovićeve.

Najznamenitejša je njegova „Tirena“, igra v petih dejanjih. V prologu se snideta pastirja Obrad in Vučeta v Dubrovniku. V pogovoru se malo razbesedita, a se skoro zopet pomirita. Vučeta opozarja tovariša na krasoto mesta in vrlino njega prebivalcev, in naposled na igro, katero bode danes predstavljala „izbrana gradska mladost“. Obrad začuden vpraša, kdo je oni umnik, kateri je mogel vse to vplesti v pesem. Vučeta mu pripoveduje, da je blizu mesta studenec, pri katerem občujejo vile z Dubrovčani in jih uče pesni zlagati. Tako, pravi, delajo sedaj z Držićem. Obrad želi Dubrovniku, da vse veke ohrani to srečo.

Pesnik govori tu o svojem Dubrovniku z velikim spoštovanjem, katero se v najvsem tону pastirjev vrlo milo glasi.

V zaglavku se obrača pesnik do naroda, izpodbujajoč ga h kreposti, osobito pa mu prigovarja, naj se čuva zavisti, češ, da zavist ne more iz bele rože narediti rudeče.

Pastirske igre dubrovniške se razlikujejo od sodobnih italijanskih, in sicer v tem, da v dubrovniških igrah ni tragiškega konca, marveč se končuje

ve veselo. — Pastirske igre so pravi odsev pomirljivega duha dubrovniškega.

3. Ko medije, katerim je namen, da v šali ožigosajo hibe družbinskega življenja.

Omenjena dva pesnika pastirskih iger, Nalješković in Držić, sta hkratu tudi glavna komika dubrovniška. Nalješkovićeve komika je bolj priprosta, nego šaljiva, kakor je bilo po običaji tudi življenje Dubrovčanov za njega tako razuzdano, da je svet republike izdal zoper to l. 1535 stroge zakone. V svojih treh komedijah slika pesnik sicer napake Dubrovčanov, ali ne da bi jih šibal, nego v ta namen, da bi se jim občinstvo smijalo. Smeh pa ni svrha komedije, nego postranska stvar. Prava svrha i komediji sami je pouk.

Pravi dubrovniški komik je Držić, kar jasno pričata njegovi dve šaljivi igri: „Novela od Stanca“ in pa „Dunda Maroja“.

„Novela od Stanca“ je mal komad, obsegajoč komaj nad 200 verzov, ali velik v svojem komičkem efektu. Vsebina mu je nastopna: Stari Vlah (Italijan) Stanca prihaja v mesto Dubrovnik prodajat kozličje in sir. Ker mu ni moči dobiti nikjer prenočišča, prenočiti mora pod milim nebom kraj studenca. Dasi zaspan prebudi vso noč v strahu, da mu kdo ne ukrade robe. Mladi Dubrovčani Vlažo, Mijo in Ivo, opazivši Vlahu, sklenejo napraviti z njim „novelo“. Ivo prevari Stanca, rekoč, da prihajajo k

ta list daje razumeti, da bi bilo najbolje, da bi odbacili dr Gregra, samo, da se tega naravnost povedati ne upa, ker tudi njemu manjka take odločnosti, s katero se Mladočehi tako radi bahajo.

Dunajski mestni zbor pod državnim nadzorstvom. Pri neki razpravi o dunajski tramvajski družbi se je zlasti od liberalne strani tako govorilo, da se je vladi zdelo potrebno, da odsej pošlje k obravnavi mestnega zbora vselej vladnega komisarja. Ko bi bili to zakrivil protisemitje, bi pač bili veseli liberalci, tako so pa jako klaverni, posebno, ker je to nekako nezaupnica za župana, ker ne zna reda vzdržavati v mestnem zboru. Ko bi kaj takega se zgodilo v Pragi ali pa v Ljubljani, bi bilo največje veselje v liberalnem taboru, ali dunajski mestni zbor postaviti pod državno nadzorstvo, to je pa jim preveč. Vsi liberalni listi vzdihujejo. Naravnost napadati se pa vlade vendar ne upajo, kajti dobro vedo, da bi jih vlada še lahko ob večino spravila v mestnem zboru, da bi le malo porabila svoj vpliv proti liberalcem. Z lepa bi radi vlado pripravili, da umakne svojo odredbo, in so zaradi tega že bili pri namestniku, ali niso nič opravili.

Prepoved izvažanja krme. Vlada bajé namerava v kratkem prepovedati izvažanje krme iz države, ker je letos v več krajih jako primanjkuje. Za tako prepoved je pa treba dovoljenja ogerske vlade. Na Ogerskem je pa dovolj krme in zatorej Ogrri nič kaj radi take prepovedi ne bodo dovolili. Kakor se govori, ogerska vlada drugače ne privoli, da se prepove izvažati seno, če se izvzamejo vse do prepovedi sklenjene pogodbe. Pri takih pogojih bi pa prepoved pač malo koristila. Mnogo sena se je že prodalo, predno je zraslo, in sedaj mej pogajanja bi se gotovo sklenilo jako mnogo pogodb za prodajo sena. Prepoved bi imela le tedaj kaj pomena, ako se od gotovega časa sploh prepove vsako izvažanje krme. Na ta način bi se obdržala vsaj krma v državi, katera se sedaj še odposlati ne more, ker še ni pripravljena. Seveda bi tudi v tem slučaju se mnogo krme izvozilo, ker bode vsekako ogerska vlada dotična pogajanja zavlačevala. Škodljivost dualizma kaže se tukaj, kakor tudi v mnogih drugih gospodarskih vprašanjih. Dobiček imajo povsod le Ogrri.

Ogersko. Ker komorski župnik Ivan Molnar neče plačati globe 100 glđ., v katero je bil obsojen, ker je ravnal proti ukazu učnega ministerstva, kateri ukaz nasprotuje določbam katoliške cerkve, je mestno glavarstvo naročilo mestni blagajnici, da odtrguje župniku od plače, da se poravna globa. To se bode seveda tudi zgodilo. — Kapitan nekega budimpeštanskega lokalnega parnika dunavske parobrodne družbe si je nakopal silno jezo vseh pravih Mažarov. Očitajo mu robsko lojalnost. Nadvojvoda Evgen je prišel na njegovo ladijo in on je zaradi tega razpel črnorumenasto zastavo, to je oni strašni greh, za katerega ga sedaj obirajo ne le opozicijski mažarski listi, temveč celo taki, ki imajo zvezo z vlado. Zares čudne razmere! Ma-

temu studentu vile, katere so njega, Iva, premalile. Starec Stanac zaželi tudi sebi te milosti. Mladenci odidejo ter se na ulici srečajo z maskami, katere nagovoré, naj predstavljajo pred starcem vile. Maske res pridejo k studentu in Stanacu, misleč, da so vile, prosi jih, da ga pomladijo. Vile mu obljubijo; obavijo obrede, namažejo Vlaha, obrijejo mu brado, zvežejo roke in odidó. Jadni starec se skoro domisli, da je prevarjen, toda prekasno je. Navihanci so mu mej tem odnesli sir in odgnali kozličče.

Iz te igre se vidi, da je Držić skušal uvesti narodno komiko.

V komediji „Dunda Maroja“ slika pesnik starega skopuha dubrovniškega Maroja, kako je poslal svojega sina s 3000 dolarji v Jakin, a odtod v Florenco, da nakupi robe. Ali sin, mesto da gre v Jakin, gre naravnost v Rim, kjer jako razuzdano in razkošno živi, dokler ne potrosi vseh očetovih novcev. Ko to stari Maroje zve, napoti se takoj v Rim, da reši dolarje, kolikor se jih še dá. V Rimu opaža življenje svojega sina ter ga po dolgih in težkih neprilikah privede na pravi pot.

To komedijo je sestavil pesnik po načinu in vzorcu italijanskih komedij 16. veka. Dejanje v nji je vrlo zapleteno, komički efekt pa je pojačen s tem, da nastopajo v igri ljudje iz raznih krajev, ki govoré vsak v svojem dijalektu. (Dalje sledi.)

žarska prevzetnost presega vse meje. — Proslavljanje Košuta se pa na Ogerskem še vedno nadaljuje in vladni listi si ne upajo tega niti z besedico grajati. Te dni je iz Vasova potovala deputacija v Turin, da izroči staremu puntarju diplomo častnega meščanstva.

Strahopetnost italijanske vlade in poslancev. „Italie“, list, ki navadno hvali vsako vlado, ki je na krmilu, sedaj hudo napada vlado in poslance očitajoč jim strahopetnost. Poslanci zastopajo le svoje okraje in nemajo nobenega pravega smisla za skupno domovino. To se je pokazalo, ko je učni minister hotel odpraviti nekaj nepotrebnih slabih vseučilišč, ki ne delajo nikomur časti. Poslanci dotičnih okrajev so takoj pretilli, da pojdejo v opozicijo. Vlada se je jim udala, ker jej ni za drugega, da se na krmilu obdrži.

Židje v Rusiji. Židom na Kavkazu je bilo zaukazano, da v treh mesecih morajo ostaviti Rusijo. Židje so se obrnili do predsednika državnemu svetu, da se jim podaljša obrok. In njih prošnja je uslišana. Naznanilo se je jim, da lahko tako dolgo še ostanejo, da pride kak nov ukaz od ministerstva. Židje znajo vselej doseči, da se njih iztiranje odloži.

Socijalne stvari.

Zakaj se vpijanajo ljudje?

Napisal L. N. Tolstoj.

III.

V tem tiči jedini vzrok razširjenosti vseh omamljivih rečij, med drugimi tudi tabaka, gotovo najrazširjenjšega in najbolj škodljivega. Misli se, da tobak razveseljuje, da razjasnuje misli, da vabi k sebi le kakor vsaka navada, v nobenem slučaju ne povzročajoč tega oglušenja vesti, katero to stori na pr. vino. Toda treba je le pozornejšje opazovati okoliščine, v katerih se zlasti pojavlja potreba kadenja, pa se prepričamo, da omamljenje s tobakom, isto tako kakor vino, vpliva na vest, da ljudje se z zavestjo zatekajo k temu omamljenju zlasti takrat, kadar jim je potrebno za njihov namen. Ko bi tobak samo razjasnoval misli in razveseljeval, ne bil bi tako neobhodno potreben, marveč potreben samo v gotovih slučajih in ljudje bi ne trdili, da so rajše brez kruha, kakor brez tobaka, in istinito ne dajali bi prednosti tobaku pred živžemem.

Zanesljivo potrebo, omamiti se s tobakom v gotovih težkih trenutkih, zamore skusiti na sebi vsak kadilec. Spominjam se onega časa, ko sem še sam kadil, na trenutke, kadar sem najbolj čutil potrebo tobaka. To je bilo vsikdar takrat, kadar se mi ni ravno ljubilo, misliti na to, na kar sem mislil; kadar sem hotel pozabiti, nič ne misliti. Sedim sam, nič ne delam, vem, da mi je treba začeti delo, pa ne ljubi se mi. Jamem kaditi in sedim dalje. Obljubil sem nekemu, da pridem o petih k njemu, pa sem nekje sedel predolgo; pride mi na misel, da sem se zapoznil, toda ne ljubi se mi, misliti na to, torej kadim. Razvnamem se ter pravim nekemu neprijetne reči, in vem, da delam napačno, tudi vidim, da je treba nehati, toda hočem se iznebiti svoje jeze, pa kadim in se razvnamam dalje. Kvartam in zgubim več, nego takrat, ko sem hotel prenehati — torej kadim. Zapletel sem se v neprijetne okoliščine, napravil nekaj napačnega, zmotil sem se, toda ne ljubi se mi priznati svoje krivde, pa — dolžim druge in — kadim. Pišem in nisem popolnoma zadovoljen s tem, kar pišem. Treba je nehati, toda rad bi izpisal, kar sem se namenil, pa — kadim. Pričkam se ter vidim, da se z nasprotnikom ne razumeva in ne moreva razumeti drug drugega, toda rad bi mu povedal svoje misli, pa — se pričkam dalje in — kadim.

Prednost tobaka pred drugimi omamljajočimi rečmi je ta, da pijanost po opiju, vinu, razprostira se na vsa ganutja in dejanja, ki se vrše v dosti dolgi dobi, v tem ko zamore biti omamljenje s tobakom namerjeno na vsak posamezni slučaj. Ako hočeš izvršiti nekaj, kar se ne sme — zapališ cigareto ter se omamiš toliko, kolikor je bilo treba, da si mogel izvršiti, kar bi ne smel in zopet si svežji ter moreš jasno misliti in govoriti; ko pa čutiš, da si storil nekaj, kar bi ne smel storiti, pa pride na vrsto zopet cigareta in neprijetna zavest slabega ali neprilичnega dejanja je razgugana; lahko jameš delati kaj drugega in poprejšnje pozabiš.

Do kake stopinje pa kadenje oglašuje vest, to je mōči videti skoro na vsakem tobakarju. Vsak kadilec, ko se uda svoji strasti, pozabi, ali pa prezira prve zahteve društvenega življenja, katere za-

hteva od drugih in katerih se drži tudi sam, dokler nima vesti omamljene s tobakom. Vsak, le količkaj izobražen človek prizna, da se ne sme, da je neprilučno in protičloveško, če na svoj lastni užitek vznemirja mir, priljudnost, a pred vsem pa zdravje drugih ljudi. Nihče si ne dovoljuje politične izbe, kjer sedé ljudje; delati hrupa, kričati, ali zasmrajati ozračja, sploh izvrševati take stvari, katere so nasprotno ali škodljive ljudem. Toda izmed tisoč tobakarjev se niti jeden ne vzdrži, da ne bi zasmradil z dimom sobo, kjer dihajo zrakčenske in otroci. Dasi tudi še, kadar hočejo prižgati, navadno vprašajo navzoče: „Ali vam mar ne bo ljubo?“ toda vsi vedó, da se navadno glasi odgovor: „Naj se vam le ljubi“ (brez ozira na to, da nekadilec ne more biti prijetno dihati skazeno ozračje in gledati smradljive ogorke na pladnikih, skledicah, svečnikih in pljuvalnikih). Toda, ko bi tudi nekadilec mogli prenašati tobačin dim, vendar on otrokom, katerih nikdo ne vpraša za dovoljenje, ne more biti prijeten, niti koristen. Med tem pa vendar človekoljubni, v vsem drugem olikani ljudje, kadé pri otrokih, pri obedu, v malih sobah ter kazé ozračje s tobakovim dimom, ne čuteč pri tem niti najmanjšega očitavanja vesti.

Navadno govoré, tudi jaz sem govoril takó, da kadenje pomaga pri duševnem delu. O tem ni dvomiti, če se gleda le na množico duševnega dela. Človeku, ki kadí in radi tega neha strogo ocenjevati in tehtati svoje misli, se res dozdeva, da se mu je rodilo v glavi mnogo misli. To pa nikakor ni res, da bi se mu rodilo mnogo misli, marveč le to, da je postal nesposoben ocenjevati svoje misli.

Kadar človek dela, čuti v sebi dvoje bitij: jedno — dela, drugo — ocenjuje delo. Kolikor strožje je ocenjevanje, toliko ličnejše in boljše je delo, in nasprotno. Če se pa obsojujoče bitje nahaja pod vplivom mamila, potem bo dela sicer več, toda cena njegova bo dokač manjša.

„Če ne kadim, ne morem pisati. Ne gre mi izpod peresa, začnem in ne morem nadaljevati.“ tako govoré navadno, tudi jaz sem govoril tako. Pa to pomeni? — Inu to, da ali nimaš kaj pisati, ali pa, da to, kar si hotel kmalu napisati, ni še dozorelo v tvoji zavesti, da se ti kaže le v nekakej megli, kar ti govori tudi kritik, bivajoč v tvoji duši, če ni omamljen s tobakom. Ko ne bi kadil, pustil bi začeto delo in počakal, da nastopi čas, ko se ti bo to, kar misliš, zjasnilo; potrulil bi se, vglobiti se v to, kar se ti kaže zmedeno; preudaril bi protidokaze, kateri ti silijo v um in napel bi vso svojo pozornost na objasnjenje svojih mislij. Toda ti napališ, v tebi sedeč kritik se omami in ovira tvojega dela se odstranjuje; to, kar se ti je zdelo malenkostno, dokler si bil trezen, kaže se ti znamenito; to, kar se ti je zdelo nejasno, se ti več takšno ne vidi; protidokazi, ki so ti silili v um, zginjajo in ti pišeš mnogo in hitro. (Dalje sledi.)

Zagrebski peki *

so sklenili dne 15. t. m., da odslej ne bodo več sprejemali pod nobenim pogojem starega peciva nazaj. Dosedaj so ga in so skušali ga prodati kakor že koli. Kupovalo ga je seveda največ revno ljudstvo, gotovo ne v najbolji prospeh svojega zdravja. Kruh, ki je celi dan in celo noč bil na javnem prostoru v gostilni ali kavarni, v dimu in smradu najraznovrstnejših pijač in ki ga je tisoč rok premetavalo in pretiskavalo, ne more posebno goditi zdravju. Nesrečna konkurencija, ki povsod rodi nesorazmerje mej produkeijo in konsumpeijo, ki tudi tu povzročuje, da se kruha neprimerno več napeče, nego se ga vporabi, je temu zlu vzrok, kateremu bi bilo prav, da se tudi pri nas opomore. — Dalje so sklenili peki, da ob nedeljah in praznikih ne bodo pekli drugim kruha. V vprašanju nedeljskega posvečevanja je s peki trda in težka stvar. Uprav zato, da bi vsaj ne imeli s tujim kruhom posla ob nedeljah in praznikih in da bi jim tedaj ti dnevi ostali celi v izpolnitev krščanskih dolžnostij in v odpočitek, so zagrebski peki sklenili imenovani sklep.

Katoliška delavska društva na Španskem.

Poročali smo že, da so se v Valenciji pod predsedstvom prevzvišenega nadškofa zbrali odposlanci vseh katoliških delavskih društev. Mej drugim so sklenili te-le važne stvari:

1. Ustanovite se katoliška delavska društva in zavetišča in druge podobne zveze po vseh španskih škofijah. Kolikor se jih ustanovi, bodite, kakor vse dosedanje, pod vodstvom škofijskega odbora.

2. Ta odbor mora posebej proučavati vse, kar more pomagati v duševni in gmotni blagor delavcem.

3. Ta odbor sicer ne bo kratil svobodnega do-lovanja nobenemu društvu ali zvezi, vendar pa bo vrhovni nadzornik nad vsemi.

4. Škofijski odbori bodo podložni oblasti in ukazom „narodnega odbora“, ki se ima ustanoviti.

5. Narodni odbor katoliških delavskih društev na Španskem imej namen, ohranjati jedinstvo mej raznovrstnimi škofijskimi odbori; nadzirati in voditi delavee celega naroda; ustanavljati škofijske odbore, koder jih še ni; pomagati obstoječim in vzdržavati jih v pravem duhu; pospeševati ustanavljanje podobnih društev, zavetišč in središč katoliških delavcev; ubogati sv. očeta in po njegovih naukih pomagati, da se reši socijalno vprašanje, da se namreč pomaga delavcem, in da se v ljubezni in v slogi združujejo vsi razni sloji človeške družbe; vplivati, da javna oblastva podpirajo pravno in gmotno izboljševanje delavcev.

Temu poročilu, ki ga povzamemo iz „Semana cat.“, pristavljamo le še, da je naš slovenski katoliški shod tudi sklenil katoliška delavska društva, a dosedaj so le še na papirju. Neobhodno potrebna so; — tedaj vzbudimo jih!

Dnevne novice.

V Ljubljani, 18. julija.

(Ali je to pošteno?) Zadnja „Soča“ piše med novicami: „Na Sv. Goro prišlo je v nedeljo po sv. Cirilu in Metodu veliko romarjev; poleg teh videli smo tudi velečast. g. dr. Mahnič s kakimi osmimi gojenci malega semenišča. (Morda jih je bilo pa vendarle več? Vred.) Ob 7. uri daroval je g. dr. Mahnič sv. mašo, med katero je tudi propovedoval. Ker ni bilo ne na predvečer in ne tisto jutro nikake propovedi, se je ljudstvo radostno približalo oltarju, da bi poslušalo. A žalibog, ljudstvo ni moglo poslušati in se je užaljeno zopet oddaljilo, ker propoved bila je — nemška. — Romar.“ Kdo ne pozna strupenega zelja v teh par vrsticah? „Soča“ vé dobro, da so v malem semenišču dijaki obeh narodnostij. Letos je bilo v semenišču 34 Slovencev in 27 Lahov. Naravno je, da se v sedanjih razmerah morajo posluževati pri skupnih pridigah nemškega jezika, ker obiskujejo tudi nemško gimnazijo. Vsako leto gredó semeniščani na božjo pot na Sv. Goro, kjer imajo skupno obhajilo, mašo, pridigo in blagoslov. Tudi letos prišli so 9. t. m. na Sv. Goro, in sicer skoro vsi, (in ne osem ali kaj več), kjer se je priljubljeni jim vodja dr. Mahnič pregrešil z nemško pridigo. To je užalilo posebno nekega romarja, da je dal od-duška svoji žalosti v „Soči“, katera pomaga žalovati „pobožnemu“ romarju, da se je moral vrniti s Sv. Gore, ne da bi bil slišal božje besede. Ali je pač kaj mar „romarju“ in pobožni „Soči“ za božje besede? Dvomimo, — ali nameravala je nekaj, o čemer nas prepriča i „Narod“, objavljajoč v sobotni številki omenjeno novico. S takim nepoštenjem se nam je boriti v našem časopisu!

(Zrelostne preskušnje) na ljubljanskem ženskem učiteljskem so končane. Od 56 kandidatij je prestalo preskušnjo z odliko 7 gspđ. (Antonija Augustin, Gabrijela Cidrich, Olga Gasperin, Roza Hribar, Angela Milčinski, Ivana Piller, Jakobina Tomec), 2 (privatistinj) sta padli na jedno leto, 6 (4 privatistinj in 2 domači) pa na dva meseca.

(Štipendije za učiteljski tečaj za deška ročna dela) na Dunaju so dobili in sicer 1. od vsl. deželnega odbora: gg. Rozman Florijan s Krškega, Schöber Ivan s Koprivnika, Hrovat Rudolf iz Orehka, Črnagoj Frančišek s Šmartnega, Repič Peter z Unca; 2. od sl. kranjske hranilnice: gg. Ivane Francišek iz Leskovca, Nagu Feliks iz Leskovca, Piš Rudolf iz Cerknice, Kleč Avgust iz Ljubljane, Humek Martin z Rake.

(Vtopljenec.) Včeraj dopoldne potegnili so v Vodmatu pod Ljubljano — pri Krennerjevi suknarnici — iz Ljubljance novorojeno dete, katero je že pred kakimi tedni morala nečloveška mati v vodo vreči, bresdvomno, da bi sramoti pred ljudmi odšla; mlado truplo bilo je že toliko snedeno, da se do- ločno ne da več spoznati.

(Darila za konje) se bodo delila na Štajerskem tako-le: Dne 21. avgusta v Rottenmannu, dne 22. avg. v Šladmingu, dne 24. avg. v Severju. Dne 26. avg. v Mooskirehen-u, dne 30. avg. v Firštenfeldu,

dne 31. avg. v Gnasu, dne 12. sept. pri sv. Lenartu na zap. železnici, dne 18. sept. v Smarju, dne 19. sept. v Žalcu, dne 9. sept. v Ljutomeru in dne 11. sept. v Ptujju.

(Trtna uš) se je pokazala pred par dnevi v Trnavi pri Djakovem na znamenitih vinogradih Strossmajerjevih. Dosedaj še ni bilo čutiti nikoder v celi okolici tega zla.

(Častni občan.) Občina Bišeški vrh pri sv. Bolfanku v Slov. Gor. na Štajerskem imenovala je častnim občanom prečastitega gospoda dr. Jožefa Muršec-a lavantinskega in sekovskega konz. svetovalca, vmirovljenega profesorja v Gradcu kot vele-zasluznega rojaka za domačo cerkev in šolo.

(V Solkanu) odprla se je dne 15. t. m. nova brzojavna postaja.

(Iz Gorice.) Dne 15. t. m. je sklenila c. kr. realka šolsko leto. V ponedeljek se začnejo zrelostni izpiti na gimnaziji in potem na realki. Na realki je bilo vseh učencev (s pripravnico) 285 dijakov, od teh je bilo 46 Slovencev. Srečno dovršilo je 220 dijakov. — Vreme se je zvdilo in zdaj imamo zopet južno. — Umrl je na Pontebi preč. gospod arhipresbiter oglejski Anton Valiscig včeraj dne 14. t. m. Bolehal je že dolgo in trpel. Nazadnje je šel iskat zdravja v gore, ali ni bilo Bogu milo, da bi se vrnil k svojim vernim, ki so izgubili do-brega dušnega pastirja. Pokojnik se je tudi mnogo let trudil za olepšanje in popraviljanje veličastne oglejske bazilike. Radi časti oglejske cerkve je bil imenovan za apostolskega protonatorja in podeljeno je to dostojanstvo tudi naslednikom. N. v m. p. — Po gorenjih Brdih je toča napravila mnogo škode.

(Iz bosanske Dubice) dne 16. julija. Suša je pri nas jela hudo pritiskati zadnjih 14 dnij in vročina je bila skoro neznosna. Dne 14. t. m. pa smo dobili lepega dežja in je upati, da se letina zopet popravi. — V nedeljo dne 9. t. m. je bila naša nova cerkva blagoslovljena po domačem g. župniku B. Popoviću. — Tudi pri nas nesreča ne počiva. Enoletnemu otroku se je pri peči vžgala obleka, da je umrl vsled opečenine, mati se mora sedaj zagovarjati pred sodiščem. — Pred 14 dnevi je utonil v reki Uni mlad mož, vojak, ki je prišel ravno na odpust za nekaj dnij domov. — Dne 9. t. m. je gospoda okrajnega sodišča v Kostajnici napravila veselico pri nekem Tirolcu naseljniku na prostem; pri plesu pa je sodniku spodrsnilo, da je padel ter si zlomil desno roko.

(Dalmatinske novice.) Skladišče novega zader-skega gledališča je dne 12. t. m. zgorelo. Škode je 4000 gld. Ravno dve uri prej je ostavilo hišo društvo laških igralcev. — Posestvo Fontanella v Zemuniku pri Zadru so kupili trapisti. Te dni pridejo trije trapisti-duhovniki in več lajkov. Oko-ličani se jih jako veselé. — Dne 4. t. m. se je v Erveniku ustrelil Kranjec Josip Šutaj, vodja žan-darmerijske postaje. Vrh uodeje nad glavo je dejal podoba sinjske Matere Božje, 6 svečic si užgal, vlegel se na postelj in si izpalil puško v glavo. — „Seljačko-gospodarsko društvo Dalmacije“ se je dne 9. t. m. utemeljilo. Za predsednika so izvolili E. M. Vuzio, za podpredsednika A. prof. Nimiro, za tajnika in blagajnika J. K. Movska. Bog daj srečo! — Srbski šovinizem, koder le more, najgorje na-pada Hrvata. Gorjé duhovniku, ki slušbuje v kraju, koder je mnogo pravoslavni, če je le na sumu, da je hrvatskega političnega mišljenja. V Šibeniku imajo zaradi tega obilo prestajati č. oo. frančiškani. Zabavljic nebrojuo, poleg tega pa so zadnje dni celo napadli samostan in hoteli s silo pregnati redovnike. Toda ni šlo. In vendar so Srbi in njihovi privrženci, s Šupukom na čelu, nakopali v ob-činskem odboru toliko dolga Šibeniku, da je groza. Leta 1873 je bilo preostanka 8000 gld., s koncem lanskega leta pa dolga do 300.000 gld. Zato se vsi poštenjaki veselé, da je sedanja občinska uprava razpuščena. — V Komizi se vedno bolj čuti potreba, da se luka popravi. Pristanišče je leseno; svetilnika ni nobenega; obal je popolnoma nevre-jena; luka je neobhodno potrebna očišćenja; luko-bran je prekratak in v vedni nevarnosti. Sevéda vsled tega ves promet zastaje. Sami domačini imajo 33 brodov male plovbe, 230 ribiškijh brodov in 40 dolgijh ribarskih ladij; tujih ladij jako veliko prihaja v Komizo, a le prečesto morajo čakati druga na drugo, da morejo v luko. Pomoči je treba!

(Ne čitajte liberalnijh časopisov!) „La vera Roma“ ad 9. julija piše: „Veliko zlo je, da kato-ličani čitajo liberalno časopisje. Vsakdanje čitanje

vznese jih nevede kdaj v nasprotno mišljenje. Pri-vaja jih nazorom, dejanjem, ki se dogajajo v revo-lucionarnem svetu, naperjenim proti katoliški za-vesti; namenjenim dvigniti sv. vero iz njenijh temeljev, vcepiti duhovom, činom in pravi nova načela, nove težnje, nove šege brez Boga in cerkve in po-štenja. S tem sredstvom je okuzila revolucija mnogo značajnijh mož in zavirala razvoj značajne mladine. Zlo porečuje slab vzgled mnogijh katoličanov stare korenike, ki čitajo umazane liberalne časopise javno, po ulicah, v omnibusih, kavarnah, povsod brez vsa-cijh ozirov, da celo z nekakim ponosom. Pohujšanje je veliko in trpi uže dolgo. Čas je, da preneha ta razvada. Tisti ki so prisiljeni službeno ali iz drugih vzrokov čitati liberalne časnike, čitajo naj jih v uradu in doma, ne javno. Posnemajo naj liberalce kadar iščejo kacega spisa v katoliškem časopisu. Oni prečitajo le zadevne vrstice in brž vržejo so-vraženi časopis v koš ali kam drugam. Sramotno, da moramo katoličane pozivljati v to. Zagazili smo. Obžalovaje moramo reči: Večo skrb imajo liberalci, da ohranijo in vcepijo svoje nazore z vzgledom svo-jim otrokom in svojim podložnim, nego katoličan.“ — Uvažujmo i mi Slovenci te nauke! Ne bomo se kesali. Liga + 25.

Društva.

— (Vabilo k VIII. redni veliki skupščini družbe sv. Cirila in Me-toda v Sežani v sredo, dne 26. julija 1893. leta. Vspored: I. Sveta maša ob 10. uri dopoldne v župni cerkvi. II. Zborovanje ob 11. uri: 1. Prvomestnikov nagovor. 2. Tajnikovo poročilo. 3. Blagajnikovo poročilo. 4. Nadzorništva poročilo. 5. Volitev jedne tretjine odbornikov. Po pravilih iz-stopijo naslednji udje družbinega vodstva: 1. Ivan Hribar, 2. L. Svetec, 3. dr. Ivan Tavčar, 4. Tomo Zupan. 6. Volitev nadzorništva (5 članov). 7. Vo-litev razsodništva (5 članov). — Splošni vspered. Dne 25. julija: 1. Ob 8. uri zvečer priredi v Ljubljani na čast skupščinarjem prva ljubljanska podruž-nica „Zabavni večer“ na vrtu Hafnerjeve pivarne, Šentpeterska cesta št. 47. Dne 26. julija: Odhod iz Ljubljane s posebnim vlakom ob 6:15 zjutraj. 3. V Sežano dohod skupščinarjev od goriške strani (s tržaškim, oziroma goriškim vlakom) ob 9:03 do-poldne. 4. V Sežano dohod posebnega vlaka iz Ljubljane ob 9:30 dopoldne. 5. Sveta maša v župni cerkvi ob 10. uri. 6. Ob 11. uri zborovanje po spredaj naznačenem vsperedu na vrtu gospoda deželnega poslanca R. Mahorčiča. (Ob neugodnem vremenu se zboruje v sobani.) 7. Po zborovanju skupni obed na istem vrtu (eventuelno v salonu). Couvert gld. 1:20 brez pijače. Radi obeda se je zglasiti pri načelnijstvu ženske podružnice v Sežani (prvomestnica gospa Marija Mshorčičeva). 8. Izlet v Divače ob 3:20 popoldne, kjer bo obisk krasno razsvetljene „Cesarjevič Rudolfove vilenice. (Vstop-nina 1 krona.) 9. Odhod iz Divače v Ljubljano ob 8. uri. — P. n. prijatelji slovenskega šolstva, če-stito narodno ženstvo in sploh vsi dobrotniki naše družbe po slov. ozemlji so uljudno povabljeni. — Družbino vodstvo uljudno opozarja na dohod in od-hod železničnijh vlakov, in na posebni vlak iz Ljubljane v Sežano tija in nazaj, ki ga priredi J. Pav-lin-ova potovalna pisarna v Ljubljani, pri kateri naj si blagovolé udeležniki pravočasno oskrbeti vozne listke, koji se pa dobivajo tudi pri vseh podružnicah družbe sv. Cirila in Metoda. — Povratna vožnja je s posebnim vlakom iz Sežane isti dan ob 3:20 po-poldne do Divače, tu prihod ob 3:38 popold., odhod ob 8:00 zvečer; prihod v Ljubljano ob 11:00 zvečer. Sicer je pa nazajvožnja dovoljena v štirinajstijh dneih z vsakim osebnim vlakom (brzovlakom ne) z dva-kratnim poljubnim prenehiljanjem proti naznanilu. — Čas odhoda v zvezi k posebnemu vlaku imajo sle-deče postaje isti dan (26. julija), in sicer: Maribor 2:53 zjutraj, Celje 4:18 zjutraj, Trst (najpripravnije skozi Hrpelje) 7:50 zjutr., Gorica 7:15 zjutr., Pulj 5:30 zjutr., Reka 5:35 zjutr. — Dan preje (25. ju-lija) pa: Kamenik 4:43 pop., Zagreb 9:24 zvečer, Celovec 9:06 zvečer, Beljak 11:05 zvečer. — Čas povratka v zvezi od posebnega vlaka je pa v isti noči iz Divače proti Gorici ob 8:21, proti Trstu in Pulju (skozi Hrpelje) 7:58, iz Sempetra proti Reki 10:22, iz Ljubljane proti Zagrebu in Mariboru 11:56, proti Trbižu 12:05, proti Kamniku 7:18 zjutraj. — Udeleženci z goriške strani, ki se želé udeležiti iz-leta v Divače s posebnim vlakom, morajo si oskr-biti vozne listke takoj zjutraj ob dohodu v Sežano pri prireditelju vlaka.

— (V a b i l o) k slavnosti blagoslovljenja briz-galne gasilnega društva v Dolu dne 23. julija t. l. Vspored: 1. Ob 5. uri zjutraj budnica. 2. Ob polu 10. uri zjutraj zbiranje udov na marofu, in potem odhod k sveti maši. 3. Ob 4. uri popoldne blago-slovljenje brigalne, potem 4. odhod na marof. 5. Začetek kegljanja in streljanja na dobitke v prid gasilnega društva. 6. Prosta zabava. Odbor. — Društva, katera z železnico pridejo, prosijo se. čas in pčstajo, na katero pridejo, (Zalog ali Laze) na-znaniti.

— (Bratovščina presvetega Reš-njega Telesa) priredi letošnjo razstavo para-mentov, katere je za opravo ubožnih cerkev izdelo-vala, 23., 24. in 25. t. m. v navadnih prostorih tu-kajšnjega uršulinskega samostana. Udje in dobrotni-ki bratovščine se uljudno vabijo k tej razstavi, ki bode imenovane dni odprta od 9. do 12. dopoldne in od 3. do 6. ure popoldne.

Telegrami.

Beligrad, 16. julija. Včeraj se je od-kril v navzočnosti kraljevi Gavrilovičev spo-menik. Postavili so mu ga učitelji, ker je vse svoje premoženje, milijon dinarjev, po-delil zakladu za učiteljske vdove. Gavrilovič je bil poleg Ristića in Blaznovca v regent-stvu po tem, ko je bil knez Mihael umorjen.

Sofja, 16. julija. Knez Ferdinand je za nekaj dni odpotoval v Varno, da ogleda dela v gradu Sandrovo, kjer bode kneževska dvojica stanovala po letu.

Peterburg, 16. julija. „Birževja Vjedo-mosti“ so izvedele, da je Rusija pritrčila avstrijskim predlogom zastran nove trgovske pogodbe in se torej trgovska pogodba z Av-strijo poprej sklene, nego z Nemčijo. Kmalu se začne pogajanja o trgovski pogodbi z Rumunijo.

Pariz, 16. julija. Kongres delavskih sindikatov je sklenil generalni štrajk, ki se začne že pred oktobrom.

Pariz, 17. julija. Bivši načelnik kolo-nijalnega urada Etienne se je izjavil proti nekemu časnikarju, da on smatra prisva-janje Sijama za jedino pravo rešitev te stvari. Pred Anglijo se Francozi ne morejo vedno umikati, kakor se to godi v Egiptu.

Berolin, 17. julija. Državni tajnik Mal-tzahn baje izstopi iz državne službe. Na-slednik njegov bode baje državni podtajnik Schraut ali pa Huene.

London, 17. julija. „Times“ se poroča iz Bangkoka, da mnogobrojne angleške rod-bine s premoženjem ostavljajo Sijam.

Umrli so:

16. julija. Blaž Pire, posestnik, 75 let, Študentovske ulice št. 13, ostarelost.
V bolnišnici:
15. julija. Terezija Petrič, dekla, 29 let, jetika.
15. julija. Jožef Kainz, knjigovez, 25 let, jetika.

Tujci.

16. julija.
Pri **Maliču**: pl. Langer, učiteljica; Komljanec, profesor; Höglar iz Kočevja. — Naeke, trgovec, iz Toplic. — Ertl, po-ročnik v pek.; Buchta, stotnik; Herman, podintendant, iz Grada; Koppstein, trgovec, iz Siofoka. — Gutman, potovalec, iz Frankobroda. — Hamilton iz Trsta. — Goldsteiner, inžen-er, z rodbino; Goldman, Schwarz, Ernstein, trgovci, z Dunaja. — dr. Voves iz Radovljice. — Kots, vladni svetnik, iz Monako-vega. — dr. Beck, odvetnik, iz Merana. — Hlavaček, posestnik, iz Prage. — Sestre Brudar iz Novoga Mesta. — Meschko, poročnik, iz Maribora.
Pri **Sonu**: Gellis; Frankel; Waydman, inžen-er, z Dunaja. — Kristl s sinom, Fischbach, baroninja Sartorio, Nördlinger z rodbino, Hallbauer, Bech, Struppi in Vidali iz Trsta. — Wortman z Reke. — Schwimer iz Temešvara. — Devetak iz Kobarida. — Kraine z Višnje Gore. — Razboršek dekan, iz Bleda. — Hartman, stavbeni svetnik, iz Prage. — Jochman, posestnikova soproga, iz Ajdovščine. — Gasser z rodbino, in Grobmayr iz Tržiča. — Heltay iz Vel. Kaniže. — Ladstätter iz Grada. — pl. Gerstner, zasebnik, iz Dugosela. — Michiž iz Gotenice. — Gerstner iz Pulja.
Pri **avstrijskem caru**: Ettl iz Št. Vida. — Lauter s hčerjo iz Št. Jurja. — Hribar iz Postojine. — Putschek iz

Grada. — Schmoliner iz Ljubljane. — Leitner iz Trbiža. — Vojsk iz Ptuja.

Pri **Južnem Kolodvoru**: Šapla z rodbino iz Šturije. — Keppler, odvetnik, iz Nemčije. — Palladin in Mankož iz Trsta.

Pri **bavarskem dvoru**: Gojšnik iz Kočevja.

Spominjajte se
„katoliškega sklada“
ob raznih prilikah!

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
	opazovanja	zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
17.	7. u. zjut.	724.4	17.8	sl. jzap.	oblačno	1.50
	8. u. pop.	733.8	23.8	sl. szap.	„	dež
	9. u. sveč.	735.0	15.4	sl. vzh.	jasno	

Srednja temperatura 20.7°, za 1.6° nad normalom.

Stanje avstro-ogerske banke

dné 15. julija 1893.

(Brzojavno poročilo.)

Bankovcev v prometu		gld.	
Kovinski zaklad	453.569.000	(-12.186.000)	
Listnica	280.015.000	(-2.964.000)	
Lombard	165.628.000	(-10.580.000)	
Davka prosta bančna rezerva	21.887.000	(-2.383.000)	
Državnih bankovcev je v prometu	gld. 13.832.000	(+ 9.066.000)	
	gld. 312.516.000	(+ 22.000)	

Zahvala.

Med boleznijo in o smrti najine preljubljene in nikdar pozabljene hčerke

Zorke

so nama od tolikih strani dohajali izrazi sočutja, da nama ni mogoče vsakemu posebej izreči dostojne zahvale.

Zato pa prosiva vse one, ki so nama z darovanjem krasnih vencev, pismeno ali pa ustno izražali svoje sožalje, da sprejmó tem potom najino presrečno zahvalo in zagotovilo, da nama ostane njihova tolažba v vednem, hvaležnem spominu.

V Ljubljani, dné 18. julija 1893.

361 1

Ivan in Hedvika Šubic.

V CHIKAGO!!

k najznamenitejši 258 (20)

Kolumbovi svetovni razstavi

priporoča **vozne listke** po najnižji ceni in naj-ugodnejši kombinaciji, in sicer: iz **Ljubljane** do **Chikage** in nazaj I. in III. razred po **gld. 245.—**, I. in II. razred **gld. 370.—** in višej.

mejnarodna potovalna pisarna

Jos. Paulin v Ljubljani.

Prospekti vsakovrstnih kombinacij so na razpo-laganje. Vožnja zagotovi naj se prej ko prej.

Dunajska borza.

Dné 18. julija.

Papirna renta 5%, 16% davka	97 gld. 60 kr.
Erebrna renta 5%, 16% davka	97 „ 30 „
Zlata renta 4%, davka prosta	118 „ 55 „
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	97 „ 15 „
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	982 „ — „
Kreditne akcije, 160 gld.	331 „ 70 „
London, 10 funtov strl.	124 „ 80 „
Napoleonodor (20 fr.)	9 „ 91 „
Cesarski cekini	5 „ 90 „
Nemških mark 100	61 „ 20 „

Dné 17. julija.

Ogerska zlata renta 4%	115 gld. 55 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	94 „ 70 „
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	147 „ 50 „
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	164 „ 25 „
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	192 „ — „
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98 „ 80 „
Zastavna pisma „ „ 4 1/2%	— „ — „
Kreditne srečke, 100 gld.	197 „ 25 „
St. Genois srečke, 40 gld.	67 „ 75 „

4% srečke dunajske parobrodne družbe	141 gld. — kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	18 „ 20 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 „ 30 „
Salmove srečke, 40 gld.	— „ — „
Windischgraezove srečke, 20 gld.	— „ — „
Ljubljanske srečke	23 „ 25 „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	151 „ — „
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2875 „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	103 „ 75 „
Papirnih rubeljev 100	130 „ 50 „

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za izgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnih.